

Månadens konsert – uppskattat evenemang mitt i vardagen

Alldeles för få känner till de regelbundet återkommande, varje månad, lunchkonserterna i Vallentuna kyrka, men det tänkte vi göra något åt nu.

Att kyrkobyggnader i allmänhet med sin akustik är alldeles enastående konsertlokaler är väl ingen nyhet för allmänheten och Vallentunas mycket gamla kyrka är inget undantag, vilket väl märktes när jag besökte Månadens konsert den 17 augusti.

Gästande artist den gången var Susanne Ericsson vars silverstämma och klingande fiol fyllde varje vrå i lokalen från den plats där hon stod.

Inför konserten fick vi veta att det finns en enda plats i byggnaden som kunde vara lite knepig med ljudet, men den var Susanne uppenbarligen inte i närheten av.

Låt mig förmedla lite av stämningen under den halvtimme som Susanne underhöll, akustiskt och nära, enbart med hjälp av sin stämma, sin fiol och sina härliga ledsagande

berättelser om verken hon framförde.

Susanne är en äkta hälsingetös från Järvsö som i enlighet med de lokala traditionerna växte upp med spelemän, låtar och felor omkring sig. Vid nio års ålder började hon spela och har alldeles uppenbart spelat sedan dess, för hanteringen av det vackra instrumentet fanns inget att erinra om.

Varje sång eller låt ledsagades av en berättelse eller presentation.

”Det är heldagskväll och dans på storbondslogen i Hårga by ... kvällen är långt liden när en främmande karl stegar in ... han bär en grann röd rock och ansiktet är skarpt skuret ... han griper fiolen och en märklig tjuskraft ligger i hans stråke ... den ena låten är skön och lockande, den andra vild och eggande ... men mest underligt givande är en som ingen hört förut ... så slår han upp logdörren och leder ut följet ... genom täta snår och över steniga stigar, upp mot Hårgaberget. Och där dansar dom tills kläderna ligger i trasor och köttet lossnar ifrån

benen. Till sist dunsar bara vitnande skallar i en ring runt lägerelden.

Det här var länge sedan ... men, de som ser mer än andra kan under klara månskensnätter på Hårga berg se de döda dansa och höra den underliga musiken ...”

Det är knäpptyst i den stora lokalen när Susanne efter den introduktionen sätter fiolen till hakan och med ett plirigt leende spelar Hårgalåten, lika suggestivt och medryckande som den stora mannen med det skarpt skurna ansiktet och den röda kappan.

Susanne Eriksson är något alldeles extra, och lunchkonserterna, eller månadskonserterna som de egentligen kallas, något att verkligen hålla utkik efter.

Det gör du lämpligen på kommunens hemsida men jag kan redan nu avsläja att nästa tillfälle är den 14 september kl 12.00 till 12.30.

TEXT: Håkan Mossberg
hakan@vallentunanya.se

FOTO: Håkan Mossberg

